

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2355**ze dne 10. prosince 2015,****kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (nařízení Brusel IIa), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení (ES) č. 2201/2003 doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu se členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl nabídnout nejlepší řešení citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.
- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k úmluvě přistoupit, ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (10) Ruská federace uložila listinu o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 28. července 2011. Uvedená úmluva vstoupila pro Ruskou federaci v platnost dne 1. října 2011.
- (11) Několik členských států již přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě z roku 1980 přijalo. Posouzení situace v Ruské federaci vedlo k závěru, že členské státy, které přistoupení Ruské federace dosud nepřijaly, jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Ruské federace v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (12) Členské státy, které přistoupení Ruské federace dosud nepřijaly, by proto měly být oprávněny uložit prohlášení o přijetí přistoupení Ruské federace v zájmu Unie, a to za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Bulharská republika, Česká republika, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Chorvatská republika, Litevská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika a Finská republika, které přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, protože stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.
- (13) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením (ES) č. 2201/2003 a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy, které tak dosud neučinily, jsou oprávněny přijmout v zájmu Unie přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“).
2. Členské státy uvedené v odstavci 1 uloží do dne 11. prosince 2016 prohlášení o přijetí přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě z roku 1980 v zájmu Unie v tomto znění:

„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2015/2355 přijímá přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“
3. Každý členský stát uvědomí Radu a Komisi o uložení svého prohlášení o přijetí přistoupení Ruské federace a sdělí Komisi znění tohoto prohlášení do dvou měsíců od jeho uložení.

Článek 2

Členské státy, které uložily prohlášení o přijetí přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě z roku 1980 před datem přijetí tohoto rozhodnutí, neuloží žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno všem členským státům s výjimkou Bulharské republiky, České republiky, Dánského království, Estonské republiky, Irska, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Chorvatské republiky, Litevské republiky, Rumunska, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky a Finské republiky.

V Bruselu dne 10. prosince 2015.

Za Radu
předseda
F. BAUSCH
